

[Taanquist]

ikke til at få øje på, hvor de har brugt hviletidsbestemmelserne som løftestang. Det kan i hvert fald ikke have været ved overenskomstfornyelsen i 1981, der som bekendt førte til en arbejdstidsnedgang på 15 timer om ugen og en lønnedgang på fra 10.000 kr. til 20.000 kr. om året for det enkelte medlem. Derved var man i øvrigt fra personalets side med til at finansiere halvdelen af de 900 nye arbejdspladser, der blev oprettet ved den lejlighed. Det er følgerne af denne arbejdstidsnedsættelse, ministeren nu bruger som argumentation imod hviletidsreglerne.

Jeg skal ikke påstå, at der ikke har været tilfælde, hvor hviletidsbestemmelserne har virket temmelig firkantede, og jeg skal heller ikke udelukke, at der måske er enkelte grupper, der har brugt hviletidsbestemmelserne på en uhensigtsmæssig måde. Men hvorfor tager ministeren så ikke fat på disse områder særskilt – det ville vi måske støtte – fremfor at søge en generel bemyndigelse, som oven i købet giver mulighed for at inddrage grupper, der slet ikke er nævnt i forslaget? Det er i øvrigt et af de områder, der vil blive ramt af ministerens nedskæring af sikkerhedsudannelserne.

Jeg synes, at ministeren siden sin tiltrædelse har vist komplet mangel på forståelse for menneskers ret til at udføre deres arbejde under rimelige vilkår, og at ministeren har vist total mangel på forståelse for arbejdsmiljøreglers betydning. Et godt arbejdsmiljø er en menneskeret. Arbejdsmiljøregler er til for at give mennesker tålelige vilkår at udføre deres arbejde under og for at sikre, at mennesker heller ikke på længere sigt nedslides af deres arbejde. Det er klart, at sådanne regler godt kan komme på tværs af, hvad arbejdsgivere ønsker.

Her er tale om områder, hvor vi under alle omstændigheder har nogle meget belastende arbejdsforhold på grund af bl.a. skiftende arbejdstider og et ofte meget krævende klientel. Vi taler om personale, der i vid udstrækning har med menneskers pasning og pleje at gøre, og hvis indsats over for disse mennesker er afhængig af, at det har rimelige arbejdsforhold. Derfor er der så meget større grund til ikke at forringe arbejdsmiljøet.

Det er mit indtryk, at efter mange år med stærk uro på disse arbejdspladser er der efterhånden kommet rimelige personalemæssige forhold på døgninstitutionerne, og at per-

sonalegrupperne anerkender dette. Så ville det da være særdeles uklogt nu at ødelægge det ved at gennemføre disse urimelige og helt unødvendige ændringer af arbejdsmiljøloven.

Houe (KF):

Da mit partis ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Bo Kristensen, ikke kan være til stede, skal jeg fremsætte følgende bemærkninger om forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø. (Hviletid og fridøgn).

Arbejdsministerens forslag om indsættelse af en ny paragraf, § 56 a, kan mit parti give sin tilslutning til. Da arbejdsmiljøloven blev vedtaget i 1975, blev det antaget, at undtagelsesreglerne var tilstrækkelige til, at alle rimelige hensyn kunne tilgodeses. Det blev ligeledes antaget, at bekendtgørelsen fra 1980 om hviletid og fridøgn ville skabe vide rammer for aftaler om fravigelser.

Som ministeren siger det i sin fremsættelse, er der dog konstateret behov for et mere fleksibelt reguleringssystem. Vi finder det særdeles tilfredsstillende, at ministeren har ladet foretage en kortlægning af, på hvilke private eller offentlige områder bestemmelserne har givet anledning til problemer. Vi finder det ligeledes tilfredsstillende, at der ved denne kortlægning ikke har vist sig problemer inden for det private område, hvori- mod der fra kommunal og statslig side var stor interesse for at få reguleret forskellige forhold.

I bemærkningerne til lovforslaget nævner ministeren de administrative vanskeligheder, der er på områder, hvor der er atypisk arbejdstilrettelæggelse, og fremhæver sygehuse og de sociale døgninstitutioner. Der er ingen tvivl om, at på disse områder er der opstået konflikter mellem det faglige og arbejdsmiljøloven. Bl.a. det forhold, at personalet ofte skifter, giver en dårlig patient- og klientbehandling. Det finder vi uheldigt og mener, at det er et resultat af reglerne om arbejdsmiljø.

Det konservative folkeparti er enig i ministerens generelle indvendinger mod hviletidsreglerne på disse områder, i parentes bemærket patient- og klientbehandlingen. De kan på ingen måde sammenlignes med andre offentlige døgnfunktioner, eksempelvis dem, der finder sted inden for post- og telegrafvæsenets område eller hos DSB. Det tror vi hel-